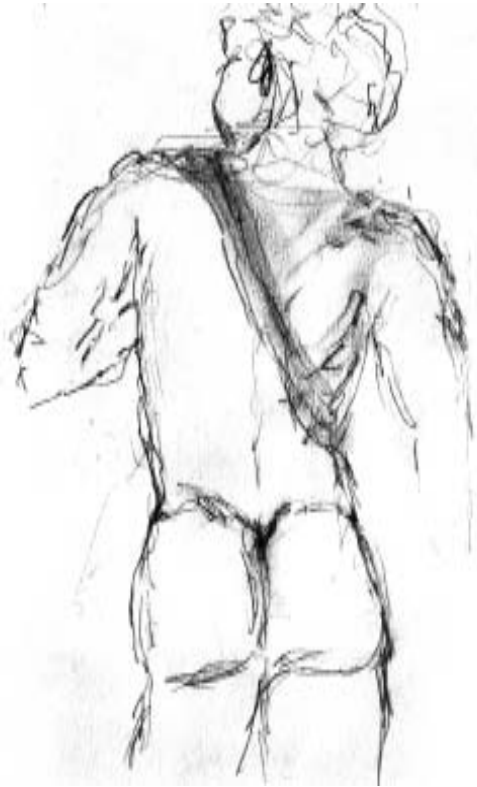

Maj/Juni 2001 no° 7/8

Vidar *Nyt*

Skolebladet for Vidar Skolen

Kære læser

Vi klarede det næsten. Syv ud af ni VidarNyt kom i skoletaskerne. Det første nummer kom ikke fordi vi havde begyndervanskeligheder, og i maj måned havde vi ikke stof nok til et blad. Nu er vi så nået til skoleårets sidste nummer af VidarNyt, et dobbeltnummer.

Det var måske et lidt for ambitiøst forehavende at ville udgive et blad på frivillig basis hver måned. Redaktionens medlemmer har jo også haft travlt med andre opgaver. Klasserejser, skuespil, arbejde, eksamen og sygdom har i perioder hindret redaktionsarbejdet. Så til tider var det svært at overholde vores deadlines. Men vi har tænkt os at fortsætte alligevel.

Desværre må vi sige farvel til Bjørn Schmidt som har været med helt fra begyndelsen. Bjørn har virkelig lagt sit arbejde i bladet. Han har været den der har haft fat i alle trådene og holdt kontakten med de andre lærere. Han har sørget for at lærerne kommer med artikler, at der bliver læst korrektur på artiklerne, at materialet kommer videre til layout. Han har tastet meddelelser ind, haft kontakt med annoncørerne, lavet en mappe og organiseret vores materiale. Ja, der er ikke det Bjørn ikke har lavet. Og for alt i verden har han været stabil. Også selv om han havde travlt med sin klasse. Enten har han fundet andre til at tage sig hans opgaver, eller også har han alligevel kunnet finde et ledigt øjeblik til VidarNyt.

Nu skal Bjørn ud og se verden. Farvel Bjørn! Tak for din store indsats for VidarNyt. Det bliver svært at undvære dig. Vi ønsker dig held og lykke på din færd!

God sommerferie til alle!

Red.

La Madonna

Indhold

Hunnerne, del II	4
Menneske- og dyrekundskab	8
Opgaver fra 12. klasses kunstrejse	11
Læsernes Forum	27
Eurytmi i det 21. Århundrede	27
Koncertbesøg fra Rudolf Steiner Skolen i Berlin	29
Skolesommerferie	30
Skolegården under forvandling	30
Basarnyt	31
Smuk håndværksbod til julebasaren	32
Fredagscafé	34
VidarNyts logo	34
Til Vidar Skolens forældre	34
Regnskab for Udstillingen „Barndommen genudsendes ikke“	35
Opslagstavle	36
Kalender	37
Morgensange	37
Kursus i kurvefletning	38

Tegning af Ann-Katrine

Hunnerne, del II

Af Simon Dahl Thaulow, 10.klasse

Uddrag af historieopgave om nomadefolk efter eget valg. Første del bragte vi i sidste nummer af VidarNyt.

Hunnerne i Europa

Hunnerne kom fra Handynastiet der var under stærkt pres, men dog ved at rejse sig og støt og roligt blev stærkere. I det fjerde århundrede forlod hunnerne Kina og drog vestpå. Først aflagde de Indien en visit og

samlede kræfter. Så drog de videre mod Europa.

Da de kom til Europa, stødte de på et verdensrige der på facaden så ud til at kunne vare evigt, men hvis forfald så småt skulle til at tage sin begyndelse. Der skulle ikke gå lang tid før hunnerne gav romerne et ordentligt skub. Det var en af hovedårsagerne til at de mistede balancen.

Situationen i særdeleshed i det vestlige, men også i det østlige Romerrige var kritisk. Særdeles velorganiserede romerske tropper havde besejret talløse oprørske folk, nomader såvel som fastboende. Den romerske orden og disciplin havde

sejret, ikke altid lige overlegent, men så godt som altid sejret. Indtil...

Fra øst kom et rytterfolk så hårdført, vel ridende og krigerisk som aldrig set. Som en almægtig orkan føg de hen over Europa. Som de pludselig buldrede frem, overrumplede og lammede hunnerne europæerne i skræk. For eksempel troede en gotisk historieskriver fast på at hunnerne var afkom af troldkvinder og onde ånder. Ammianus Marcellinus skrev således om dem:

"Fra øst kom et rytterfolk så hårdført, vel ridende og krigerisk som aldrig set."

"Deres vildskab går over alle grænser", siger han. "Drengebørn får straks efter fødslen dybe knivsnit i kinderne for at ødelægge skægrødderne.

Alle hunner er undersætsige og kraftigt byggede, med deres tykke nakker og et skrækindjagende udseende. De er så hærdede at de hverken behøver ild eller tilberedt mad; de lever af vilde rødder, og rått kød som de lægger på hesteryggen under sadlen, og rider på til det er mørt. Under tag kommer de aldrig, før de føler sig ikke sikre inden døre. End ikke en sivdækket hytte finder man blandt dem. Deres dragt er af grovt lærred eller sammensyede skind af skovmus, og de tager dem

aldrig af, men beholder den på lige til laserne falder af dem. Hunnerne sidder som fastgroet på deres hårdføre, men fule krikker. Dag og nat tilbringer de på hesteryg. Her køber og sælger de, spiser og drikker – ja, her sover de, hængende hen over hestens manke”
(Fra Grimbergs Verdenshistorie)

Denne fremstilling er naturligvis en grov overdrivelse. I virkeligheden boede kvinder og børn i vogne. Samtidig er den et vældig godt eksempel på at hunnernes historie er skrevet af deres fjender. Eftersom de havde vogne må de nødvendigvis have kendt til hjulet, hvilket tyder på en vis civilisation. De var jo ikke vilde dyr, blottet for alle menneskelige tilbøjeligheder til tænkning. År 375 fik østgoterne som de første besøg. Det var i deres eget store rige nord for Sortehavet, i det nuværende europæiske Rusland, østgoterne som de første blev udsat for hunnernes uhyre effektive angreb. Østgoterne kæmpede tappert, men bukkede under for den fremvæltende overmagt. De besejrede østgoter måtte følge deres nye herrer mod vest. Hunnerne stødte nu på vestgoterne i disses land nord for Donau og vest for Sortehavet, og gik ligeledes løs på dem. Vestgoterne var ej heller i

stand til at modstå hunnerstormen og de søgte derfor den romerske kejser Valens om tilladelse til at flygte ind i det Vestromerske Rige. År 376 forcerede vestgoterne med kejserens tilladelse Donau og blev, som aftalen lød, romernes allierede. Det var første gang et helt folk fik lov til at slå sig ned i Romerriget og leve der som et selvstændigt land med egen kultur og egne love. Sådant nyt virkede på alle de folk romerne i tidens løb havde underlagt sig og tvunget ind i den romerske livsstil, det romerske retssystem og det romerske styre som en lunte virker på krudt: BUUUUMMMMM!!!!!!! I det Vestromerske Rige fik vestgoterne en ringe behandling. De blev sultet og var til sidst nødt til at sælge kvinder og børn som slaver. Så blev det dem også for meget; de knuste den romerske armé og huserede rasende på Balkan. Alt kunne ske nu hvor en flok germanere havde slået en romersk hærdelegation. Romerne besad nemlig ikke fordums kraft der gjorde det muligt for dem at komme sig hurtigt over et nederlag. Nu var de ikke i stand til at komme sig overhovedet. Magien var væk. Første gang romerne mødte den stormvind hunnerne i sandhed udgjorde, troede de sandsynligvis at

den var som de fleste andre barbarer de havde stået ansigt til ansigt med. Nok havde de hørt rygter, men et primitivt nomadefolk kunne næppe slå selve den romerske hær. Efterhånden som det viste sig at hunnerne ikke lod sig kue af våben der kunne slå så godt som en hvilken som helst anden barbarisk stamme til jorden, må romerne i første omgang være blevet bestyrkede. Det er muligt at højtstående generaler og officerer dernæst har iagttaget og studeret hunnernes form for krigsførelse. I så fald vil de have fået øje på den taktiske snilde der lå til grund for deres nederlag. Mere tvivlsomt er det om de vil have bemærket det ekstra hver enkelt hunner gjorde for at bringe helheden til sejr. Måske stod de som jeg tilbage med en følelse af forundring over hvad det egentlig var hunnerne gjorde. Jeg har nemlig ikke været i stand til at udpege en enkelt ting hvorom man kan sige "det var dét der førte hunnerne til sejr". Det nærmeste jeg kan komme er at hunnerne må have haft et skægt liv rigt på oplevelser. At rejse rundt og slås for føden i stedet for at arbejde for den, kan ikke være så slemt - nærmere tvært imod.

" Måske stod de som jeg tilbage med en følelse af forundring over hvad det egentlig var hunnerne gjorde."

For at kunne kæmpe så bravt så ofte, må man være afklaret i sit forhold til døden - og livet med for den sags skyld. Jeg vil derfor påstå at hunnerne har nydt livet og fået så meget som muligt ud af det. Så ville de nemlig ikke være bange for at miste det i kamp.

Også den eminente individuelle præstation er noget jeg går ud fra må have fundet sted. Ellers synes det slet ikke muligt.

Men ak, se i nåde til den romerske soldat der, som vidne til sin hær

nederlag, har fanget et glimt af noget mørkt der nærmer sig, vender hovedet og, i et kort sekund - inden han mærker det korte sværd skære sig ind i hans kød,

lader sit blik glide fra den spændstige hest til rytterens øjne. Deri har han skuet en drift mod sejr så stærk at den var i stand til at forkaste al logik.

Romernes eksperimenter med hærformationer gennem århundreder blev med et sat i et nyt lys. Romernes særdeles effektive krigsførelse byggede på gennemtestede, logiske principper. Det havde, kombineret med tænkning på højt niveau, gjort Romerriget til den suveræne verdensmagt det var.

Da hunnerne havde fordrevet både øst- og vestgoter, slog de sig ned på sletterne nord for Donau, i det nuværende Rumænien og Ungarn, der hvor vestgoterne tidligere holdt til. De skabte sig et rige der gik fra Kaukasus til områder omkring Rhinen og fra Donau til Nordtyskland og Polen. Hunnerne herskede over østgoter, markomanner og mange andre germanske folk, slaver og finske stammer.

Det mægtige Burgunderrige jævnedes med jorden. På trods af at den byzantinske regering årligt betalte dem tribut for at lade være, plyndrede de flere gange østromerske provinser på Balkan.

I 438 fik hunnerne en ny konge ved navn Attila. Han var intet mindre end genial når det gjaldt krigsførelse. Han så og forstod at udnytte den kæmpe fejltagelse Aëtius havde begået ved at gøre hunnerne til en af de bærende faktorer i sit rige. Sagnet fortæller at Attilas hær var på en halv million hunnere. Dem lod han invadere det Vestromerske Rige i frygtindgydende effektiv hunnerstil. Byerne faldt som regn, blev smadret fuldstændig af de hunnisk-djævlige.

" Byerne faldt som regn, blev smadret fuldstændig af de hunnisk-djævlige. "

– Europa var på nippet til at bryde sammen.

Aëtius forblev koldblodig som altid. Han hastede til Gallien og tog kommandoen over de blandede tropper der alle var imod hunnerne. Da vestgoternes gamle konge

Theoderik fik Aëtius' bøn om assistance, rejste han straks med alle de styrker han kunne skrabe sammen.

Hærene mødtes, nej mødtes er ikke det rette udtryk... Hærene kolliderede på de Katalauniske Marker, en stor slette i egnen Champagne. Fra morgen til aften kæmpede begge parter indædt og dannede et af verdenshistoriens største og mest blodige slag. Det var hunnerne fra øst mod germanerne fra vest. Sjældent, om nogensinde, har mænd kæmpet med så ustyrligt og voldsomt et had.

Ifølge sagnet blev mere end 200.000 sjæle skilt fra deres kroppe på de Katalauniske Marker den dag. Om en lille bæk der løb på tværs af slagmarken, siges det at den forvandlede til en kraftigt strømmende, blodrød flod.

Det første og hårdeste stød leverede hunnerne mod vestgoterne. Theoderik faldt til jorden med et hunnerspyd gennem brystet. I stedet for at

gå i panik løftede vestgoterne den faldne konges søn op på deres slidte skjolde, en ældgammel germansk måde at hylde kongen på, og fortsatte kampen med samme gejst som før.

Da den blodrøde sol sank i horisonten, havde Attila lidt sit første nederlag. Rygterne siger at han beordrede et bål gjort klar til sig; han ville ikke opleve det dræbende slag der var i vente.

Menneske- og dyrekundskab

Af Mia Schlosser, 4. classes lærer

I fjerde klasse har vi arbejdet malende, fortællende med menneske- og dyrekundskab. Om perioden skriver den engelske klasselærer Roy Wilkenson:

“Modsat Darwins ideer om mennesket som slutprodukt af dyrenes udvikling, mener Rudolf Steiner at dyrene er sidelinjer på menneskets udviklingsvej. Mennesket har været med fra begyndelsen, men ikke i fysisk form. Mennesket eksisterede åndeligt og dyreformerne repræsenterer sjælskræfter, som mennesket må befri sig fra for at kunne modne tilstrækkeligt til at kunne udvikle sit jeg. Alle børn oplever

instinktivt slægtskabet med dyrene. Når barnet lærer om denne verden, lærer det også om sig selv at kende. Ved 10-års alderen begynder barnet at opleve hvordan det skiller sig ud fra resten af verden. Det ønsker at lære verden at kende og forstå sit eget forhold til den. Indtil da har barnet ikke oplevet en kløft mellem yderverdenen og sin egen indre verden. Nu er barnet ikke længere i et med verden. Gennem at berette om dyrene og deres forhold til menneskene, bygger man en bro mellem barnet og verden. Menneske- og dyrekundskab må ikke forveksles med zoologi. Videnskabelige forklaringer og detaljer hører til i højere klassers undervisning - når eleverne er 16 år og ældre. Det 10 årige barn forstår på et følelsesmæssigt plan og barnet behøver forklaringer, som taler til følelseslivet. Læren må med andre ord beskrive dyrenes verden levende og billedrigt, så barnet kan leve sig med-levende ind i dyrenes verden”

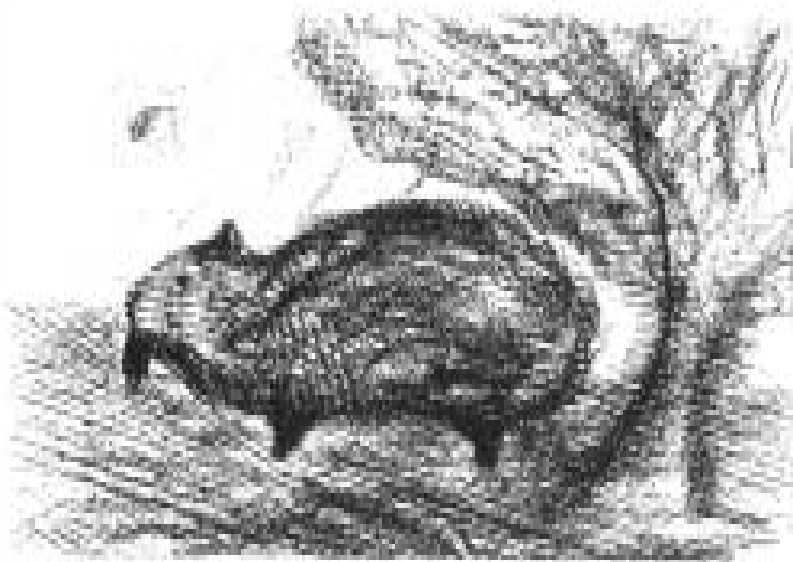
Ved siden af at arbejde med de af læren valgte dyr, valgte børnene også selv et dyr de følte sig særlig knyttet til.

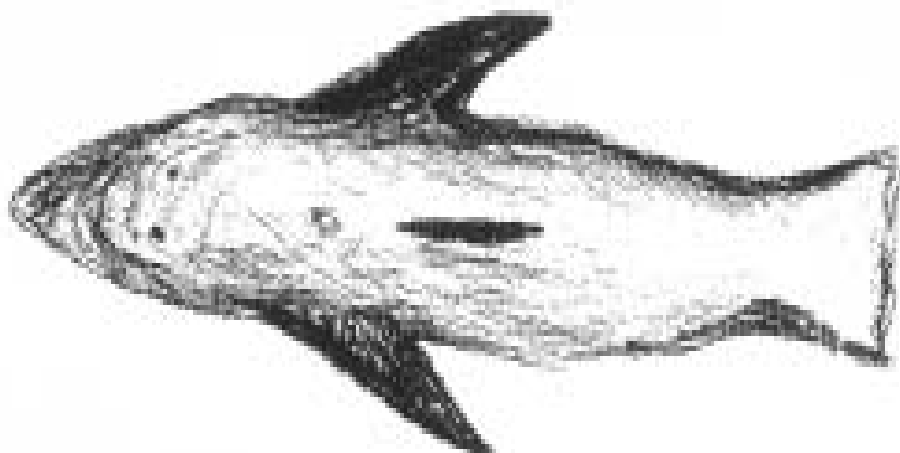

Marvinet

Jeg har valgt at skrive om
 marvinet fordi det er et meget
 livligt dyr og virkelig
 venligt dyr. Marvinet er
 ikke et særlig blødt dyr, men
 det er flot og vildt. Når
 hunden bliver gravid skal
 hunden over i et andet hus
 fordi der er ikke plads til
 dem alle sammen i et hus.

Anja

Blåhvalen

Jeg vil skrive om blåhvalen
fordi jeg tror det er et afgre-
ndende dyr. Når blåhvalen
spiser åbner den munden
så både vand og fisk
strømmet ind så luk-
ker den munden igen så
vandet strømmer ud men
fiskene bliver inde det gør
de gå grund af at den har
magnet der støtter som en ri-
lomme dem.

Lene

Opgaver fra 12. klasses kunstrejse

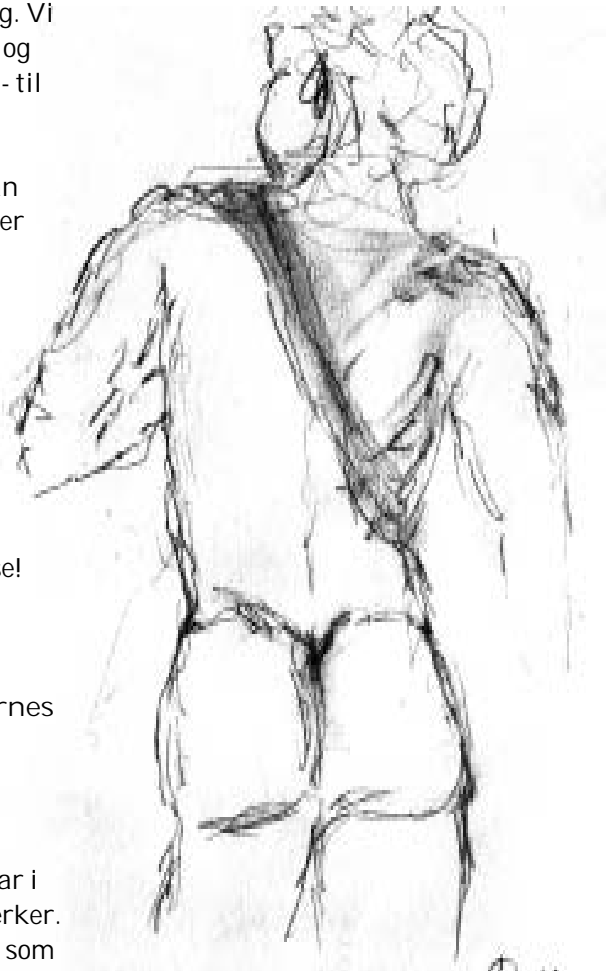
12. klasse har været på kunstrejse i perioden 13.4. - 3.5. Målet var Ravenna, Firenze og Venedig i Italien, Basel og Dornach i Schweiz og Paris og Chartres i Frankrig. Vi har betragtet maleri, skulptur og arkitektur i perioden 450 e.Kr. - til 2001. Arbejdsstemningen var koncentreret, ofte endog meget intens. Nogle spor fra turen kan læses / betragtes i dette nummer af Vidar Nyt, idet vi vedlægger uddrag af artikler skrevet af 12. klasses elever om kunstværker / arkitektur betragtet på rejsen. Desuden har vi valgt at trykke en lille del af de utallige tegninger der er blevet til under rejsen.

Vi ønsker læserne god fornøjelse!
Claus Dahl, lærer i 12. klasse.

Leonardo Da Vinci - Kongernes Tilbedelse
af Ann-Katrine Versterre

Leonardo havde en helt speciel viden og kundskab, som han var i stand til at videreføre i sine værker. Det var ikke bare malerkunst, som

interesserede Leonardo, han havde nemlig mange andre interesser, såsom matematik, anatomi, fysiologi, konstruktioner af forskellige våben og krigsudstyr, arkitektur, botanik, musik m.m.

Tegning af Ann-Katrine

David

Leonardo blev født i Vinci, nær Firenze i 1452. Han var ikke ret gammel, da han begyndte at tegne skitser af mennesker og forskellige botaniske organismer, og da faderen blev bekendt med sin søns store talenter, blev han straks sendt i lære hos Andrea Del Verrochio, en af den tids mest velsete kunstnere i Italien. Men Leonardo overgik hurtigt sin læremester, hvad maleri angik. For man mente, at Leonardo gav sine skikkelser nogle langt mere udtryksfulde ansigter, og at han var dygtigere til at udtrykke liv og bevægelser.

Kongernes Tilbedelse blev påbegyndt omkring 1481, men blev aldrig færdiggjort og endte i stedet på Uffizierne i Firenze. Billedet er stort, og har et kvadratisk format. Selve værket er udført som skitser med nogle forholdsvis ensfarvede blyantstreger. Farverne i billedet er brunlige, gullige og giver et rødligt skær, som fører en pragtfuld stemning ind i billedet, men samtidig er farverne stadig meget neddæmpede.

Det samme gælder nogle af skitserne, som man faktisk kun kan skimte svagt, men hvor man sagtens kan fornemme et udtryk.

Selve billedet forestiller Maria med barnet og de hellige tre konger, som er kommet for at tilbede

barnet. Det er også de fem skikkelser, som fremtræder tydeligst i billedet. Madonnen er midtpunkt, alle er rettet mod hende og barnet, og sammen med to af kongerne danner hun en dominerende trekant, som nærmest holder billedet sammen.

For alt uden om er ren kaos med trapper ud i ingenting og vilde oprørske

heste. For mig virker baggrunden som noget drømmende, noget man ikke kan tage og føle på, men det bærer selvfølgelig også præg af, at billedet er ufuldendt.

Leonardo formår at frembringe følelser og stemninger, som jeg synes er svære at finde hos nogen anden. Billedet er i al sin helhed og ufærdig-

Tegning af Ann-Katrine

hed meget smukt med mange skjulte detaljer, som vil kræve et længere studie at komme i dybden med.

Hvad jeg også synes er vigtig ved Leonardo er, at han var fremad-tænkende, og mange kunne ikke følge hans ideer, fordi de på den tid må havde været nærmest abstrakte, men i vores tid er det jo et genialt stykke arbejde.

Chartres
af Daniel K. Rasmussen

Chartres i typisk gotisk stil er en katedral, der ligger lidt udenfor Paris. Katedralen hører til en af de største i verden, men virker ikke overvældende ved første indtryk. Da Cæsar styrede Romerriget var stedet, hvor Chartres ligger, gallisk. Gallernes vismænd hed druides. Det var dem, der bl.a. lavede medicin til gallerne. Vha. gammel gallisk visdom vidste de, hvilke blade og bær, der kunne bekæmpe forskellige sygdomme. Alle druides mødtes en gang om året ved det mest hellige sted ifølge deres religion. Dette sted var en brønd, som skulle være kilden til visdom. Nede i brønden var en sort kvindelig statue.

I 990 grundlagde biskop Fulbert en skole i Chartres. Skolen skulle studere græsk filosofi med hovedvægt på Platon. Skolen blev hurtigt vidt berømt i hele Europa.

Der har ligget kirker på det sted, hvor Chartres ligger, gennem mange hundrede år, men de er alle gået tabt med tiden, hvorefter en ny er blevet bygget. For mere end 800 år siden mente man at have fundet den originale fødekjortel fra den hellige Maria. Der blev bygget en kirke, hvor Chartres ligger, kun til det formål at opbevare og tilbede denne helligdom. Kirken brændte, og alle troede at kjortlen var gået tabt for evigt. Da de første mennesker bevægede sig ind i den rygende bygning, ventede der dem en overraskelse. De fandt ifølge sagnet Marias kjortel fuldstændig uberørt af flammerne. Folket, der havde været dybt deprimeret over at have mistet en kirke, blev meget begejstrede over dette mirakel. Efter denne hændelse gik man i gang med at bygge den katedral, der ligger der i dag. Katedralen symboliserer det himmelske Jerusalem på jorden. Det vestlige tårn, er dog ikke originalt, da det gik tabt i en brand i 1194. Det nye vesttårn er ikke magen til

østtårnet. Tårnet er bygget i ung-gotisk stil og har en del mere udsmykning end det originale. På billedet er det også tydeligt, at det nye vesttårn er en del højere end det østlige.

Der er et utal af symboler og billeder overalt i kirkens udsmykninger på væggene såvel som på vinduerne. Over den højre indgang er der bl.a. lavet symboler for de syv lærdomme, man skal beherske for at komme ind i Chartres. Den største lærdom er musik de andre er grammatik, retorik, dialektik, geometri, aritmetik og astronomi. På gulvet inde i kirken er malet en stor labyrint. Det er denne labyrint, der er blevet malet i Vidarskolens skolegård.

Appolinare Nuovo-kirken af Ida Toft

Apollinarekirken er en 3-skibet basilika. Skibene er opdelt med en søjlerække af 12 byzantinske søjler med korintiske kapitaller. Kirkens basilikaform er traditionel, apsis står som en halvbue med alteret i midten og vendt mod øst. De 3 skibe står blottet for tværgående linier og ledinddelinger. Når man står for enden af kirken, trækkes blikket

med de ensrettede linier og ender blødt i den buede apsis.

Hele billedfrisen er meget imponerende smykket med mosaikker. Helt oppe under loftet, over vinduerne er en billedfrise hvor bibelske begivenheder er. I højre side finder man 13 begivenheder fra Jesus lidelses-historier. Jesus er i lilla dragt og hans disciple er i hvidt, baggrunden er guld og perspektivet er opløst.

Ser man nærmere på miraklerne opdager man at rækkefølgen ikke er helt kronologisk. Overfor kan man følge forløbet fra „nadveren“ gennem „Peters fornægtelse til „opstandelsen“. Jesus er rank og stærk og lider ikke i et eneste billede som man ofte ser det i senere skildringer. Heller ikke da han går op til golgata er han bøjet eller lidende. Selve korsfæstelsen er ikke med, men til gengæld er der tre billeder af opstandelsen.

Kirken blev bygget i starten 500-tallet, under romerrigets opdeling i øst og vest. Opdelingen var sket pga. en splid mellem to opfattelser af den kristne kirke. De to retninger er kræfter man kan finde langt tilbage historien og de lever da også videre i vores samfund bl.a. i form af empirister og rationalister.

Constantin Brancusi
af Jakob Jensen

Constantin Brancusi blev født den 21. februar 1876 i Rumænien. Han kom i 1894 i lære hos en møbelsnedker, hvor han viste stor dygtighed. I 1898 kommer han ind på kunstakademiet i Bukarest, her laver han i sit studie af den menneskelige muskulatur. I 1904 tog han til Paris og blev elev hos Mercié på skolen Ecole des Beaux-Arts.

Når Brancusi arbejdede med sine skulpturer var der en intim dialog mellem ham og materialet. Han arbejdede altid ved at hugge direkte på stenen og lavede ikke skitser først. Han følte at når han arbejdede med et stykke træ eller en sten kom han i en tæt forbindelse med naturen, han kunne føle sjælen og de gemte kræfter til alt vækst og liv igennem den intime arbejdsproces med materialet.

Brancusi udviklede to meget forskellige stilformer. På den ene side lavede han harmoniske forfinede former som udtrykker en fuldkommenhed og som samtidig er lidt provokerende. På den anden side lavede han en række primitive og grove skulpturer udskåret i gam-

melt træ, de minder om de afrikanske træskulpturer som blev beundret på det tidspunkt i Paris.

Brancusi udvikler sin moderne stil på det tidspunkt hvor Picasso og Braque var i færd med at skabe den analytiske kubisme. Han sagde „søg ikke efter mærkelige former eller gåder. Jeg giver jer den rene glæde“ og tilføjede „betragt mine skulpturer, indtil I bliver i stand til at se dem“.

Centre Pompidou
af Kasper Fleng Norup

Centre Pompidou er det franske nationale kunst- og kulturhus, som ligger i centrum af Paris. Det er opført 1972-77, i kvarteret Beaubourg godt én km fra Notre Dame. Den i alt 7 etager høje bygning, er meget karakteristisk i sit udseende, og var meget banebrydende da den blev opført. Der var også utroligt meget debat om projektet, og den blev haglet ned af kritikerne. Den er senere blevet mere accepteret og er i dag kendt verden over. Selve bygningen er opbygget skeletagtigt, udenpå løber alt det der ellers plejer at være indenfor. Man kan udvendig se de massive ståldrager som udgør den bærende konstruk-

tion, udover det kan man se vand- og luftrør, elevatorer og rulletrapper. Rulletrapperne består af lange gennemsigtige glas rør, som løber som orme på tværs af frontpartiet.

Centre Pompidou, som mere officielt hedder National d'Art et de Culture Georges Pompidou, blev placeret i et af de mindre fine kvarterer i Paris.

Det var netop meningen, at få ryddet ud i kvarteret, som havde en del mindre fine erhverv. Denne pludselige opblomstring af kunst og de nye kunstinteresserede turister, skabte et helt andet miljø. Det bevirkede at de uønskede erhverv langsomt forsvandt og miljøet begynde at ændre karakter. Det er bare et godt eksempel på hvordan man kan løsne op i et mere belastet miljø og skabe nye kulturelle succeser.

Centre Pompidou består primært af museum, som alene huser moderne kunst fra det 20 årh. Der er en permanentudstilling der hedder The National Museum of Modern Art og en række sær udstillinger, som løbende skifter. Derudover er der et

stort bibliotek, restaurant, design-butik, biografer og boghandel.

Paul Cezanne
af Kathrine Tronhjem

Blandt svingende piletræer, vindruer, stokke og lam blev Paul Cezanne født i byen Aix de Provence i

Sydfrankrig i 1839. Han gav tidligt tegn på sine store kunstneriske talenter og vidste at han ville være maler. Ofte maledede han meget mørke og skumle billeder hvor sort har en stor betydning og hans malerier blev både afvist og hånt på udstillingerne.

Cezanne rejste til Paris og lærte her impressionisterne

at kende. Han fandt kunstnerne Monet og Renoir beundringsværdige. De startede den nye stilart, impressionisme, der virkelig fangede Cezannes opmærksomhed. Maleriet blev meget mere objektivt end tidligere, da tubefarveopfindelsen gjorde det muligt at male ude i naturen i stedet for at genkalde sig indtrykkene hjemme i atelieret. Men

Tegning af Kathrine

Cezanne formåede ikke som de rigtige impressionister at skildre lys og mørke med små penselstrøg. Hans farver var endnu for dunkle og dystre.

Hans sene værker viser tydeligt at han forlod realismen. Ikke længere søgte han det virkelige og det objektive. Cezanne ønskede naturen udtrykt i cylindre, kugler og kegler fremstillet ved hjælp af farveflader. Dette sætter gang i kubismen, der mest af alt er et eksperiment i at frigøre sig fra naturens forbillede, uden at billederne bliver abstrakte. De brød motiverne op i former som firkanter og terninger og søgte at gøre billedet sandt og tredimensionalt ved at vise motiverne fra flere vinkler. Han fik da også en periode hvor han malede badende mennesker i naturen, hovedsageligt nøgne kvinder der næsten er et med naturen.

Pablo Picasso og Braque var utroligt inspirerede og arbejdede i mange år på at efterligne Cezannes fantastiske malerier. Og Cezanne var en stor inspiration til Picassos kubistiske kvinder. Samtidig arbejdede ekspresionisterne videre med følelse og livlige farver nogle af de elementer og ideer Cezanne havde i sine

malerier. Og senere var det det abstrakte maleri der kunne hente inspiration i Cezannes malerier der var malet ca. 30 år før.

Det kan siges at alle disse tendenser i maleriet har udspring i Cezannes selvstændige arbejder, og har med sin enorme mangfoldighed været en så stor inspirationskilde og ledt vejen frem idet han var den første der slap kaos fri. Dette har gjort ham til et meget betydningsfuldt led i kunsthistorien og han kaldes derfor „den moderne kunsts far“.

Tegning af Kathrine

Rudolf Steiner - Menneskeheds-
repræsentanten
af Louise Dollerup

Skulpturen står i Goetheanum bygningen, i Dornach. Den er ca. 9 m høj og 2-3 m bred. Den er udført i træ med huljern. Rudolf Steiner døde inden han nåede at færdiggøre den. Der ligger derfor nogle urørte træplader der afslører hvordan han arbejdede. Det gør blot skulpturen mere spændende.

Det som Rudolf Steiner mente at skulpturen forestiller er et menneske som står imellem de to kræfter. Kræfterne bliver repræsenteret i to væsener, Luzifer og Ahriman. Ahriman er væsenet som ligger i grotten. Luzifer er så væsenet som er over ham og på hans højre side for oven. Den lille figur som er oppe i højre top, kalder Rudolf Steiner for verdenshumoren.

Rudolf Steiner mener at den ahri-manske kraft er den som styrer alt det teknologiske i vores verden. Det er den kraft som er kantet og bygget på logik. Det er en kraft som lægger en god grund for et samfund, men overdriver man denne kraft kan den virke ond. Den luziferiske kraft er den som for os til at være selvglade,

den kraft som er flyvsk. Det er den kraft som er rund i sine former. Denne kraft er også god i små mængder men kan virke ond i overdrevet grad. Rudolf Steiner mener at vi som mennesker står imellem disse kræfter og skal lære at styre dem så vi kan blive frie mennesker. Han mener altså at de to kræfter er i os og det har han illustreret ved at lave de to former på brystet af mennesket. Men for at man ikke skal kvæles i alvoren som ligger i at styre de to kræfter har Rudolf Steiner i højre top illustreret verdenshumoren som ser der hele lidt udefra og som minder os om at det er tilladt at have det sjovt og more sig lidt engang imellem.

Andy Warhol
af Marcus Fuchs

Andy Warhol er nok en af de største kultpersoner der har levet. Når han viste sig offentligt, vakte han helt igennem det indtryk, at han ikke var af denne verden. Han virkede altid sky og fraværende, men for det meste smilende. I ham blev den amerikanske drøm, om en karriere fra et nul til en mangemillionær, personificeret.

Andy Warhols barndom var stort set problemløs, han klarede sig godt i skolen og i 1949 tog han eksamen i grafisk design. Sammen med nogle venner fra skolen tog han til New York, hvor han forsøgte sig som både kunstmaler og reklametegner. Han havde størst held med det sidste.

Op gennem 50'erne blev Andy Warhol en af USAs dygtigste og højest betalte reklame-tegnere. Han havde en

Tegning af Kathrine

mærkelig, lidt skæv måde at tegne reklamer på. De lignede mere små kunstværker end reklamer. Men Andy Warhol var ikke tilfreds med sit liv, han brød sig ikke om jobbet. Han ville være kunstner. Hvad var derfor mere naturligt for en reklame-tegner, end at bruge reklamer

som udgangspunkt. Han malede de første billeder der var baseret på tegneserier. Men Andy Warhol var en meget jaloux mand, så da han så at Roy Lichtensteins tegneserie-malerier var meget bedre end hans, stoppede han med at lave dem.

Andy Warhol lavede også en række billige, men betydningsfulde film. Bl.a. debutfilmen Sleep fra 1963, en 6 timers lang film af en mand der ligger og sover. Filmens egentlige længde er 20 minutter, de blev bare gentaget i 6 timer. Det er den slags enkle og geniale ideer,

Andy Warhol er kendt for. Da han i et tv-interview blev spurgt, hvad han ville gøre hvis et stort filmselskab gav ham 2 millioner til en film, svarede

han: Jeg ville bruge 2000 på filmen og beholde resten.

Da Andy Warhol valgte et populært stjerneportræt af Marilyn Monroe til genstand for et billede, var hun netop død et par dage før af en overdosis sovemedicin. Der opstod snart de vildeste forestillinger angående hendes død.

Marilyn Monroes popularitet var langt større som død end levende. Det har Andy Warhol nok gjort sit til. Hvad der tiltrak sig hans opmærksomhed hos denne sexgudinde er svært at fastslå, men det var ikke hendes sexappeal der gav udslaget.

Den 3. juni 1968 blev Andy Warhol skudt af en ung feminist, men overlevede. Han var siden mordforsøget forståelig nok bange for at dø. Faktisk kom han sig aldrig helt. Hverken fysisk eller psykisk. Oplevelsen var så traumatisk, at han udviklede en angst for hospitaler.

Han havde længe gået med galdestensproblemer og da en operation ikke kunne udskydes længere, døde han - 59 år gammel.

Sandro Botticelli - Venus' fødsel af Martin Nebelong Henningsen

Botticelli (1420 - 1492) er en af ungrenæssancens allermest kendte malere. I virkeligheden er navnet han er kendt under, Botticelli, et kælenavn som hans broder brugte. Det betyder „lille tønne“.

Billedet hænger på Ufficerne i Firenze, Italien. Det er malet ca. 1485-86. Billedet forestiller den skønne Venus fra den græske mytologi. Billedet er et af de mest populære malerier fra Renæssancen.

Muslingeskallen som Venus står i er kendt fra mange andre sammenhæng, som symbol på genfødselen. Skallen blæses ind mod kysten af vestenvinden i form af to Zephyrer. Derinde står en kvinde, Hora (tiden), klar til at klæde Venus i et rødt klæde, da det jo ville være en smule upassende hvis hun vandrede nøgen rundt.

Ved første øjekast ser billedet rimeligt naturalistisk ud, men går man mere i dybden vil man hurtigt se at der er en del ting i billedet som ikke stemmer overens med virkeligheden. Venus's hals er f.eks. en del længere end hvad man ser på almindelige kvinder. Perspektivet i billedet virker heller ikke helt naturalistisk. Måden hun står på i muslingeskallen ser også en smule mærkværdig ud, men er alligevel med til at skabe en harmoni i billedet, som ikke ville have været der hvis hun havde stået nede i muslingeskallen. I det hele taget er billedet enormt harmonisk at se på, og ved hjælp af den særlige komposi-

tion har Botticelli formået at skabe et helt særligt liv i billedet. Det er værd at bemærke at alle fødder på billedet faktisk ser forkerte ud. Dette kan enten være udtryk for at Botticelli ligesom mange andre kunstnere har haft svært ved at male naturalistiske fødder. Jeg syntes godt om Botticellis billeder fordi de virker meget varme og fulde af liv og bevægelse.

Michelangelo - Slaverne af Rasmus Carlander

Michelangelo regnes af mange for den største kunstner der nogensinde har levet. Han er nemlig ikke kun specialiseret i én kunstart, men flere. Han kunne male, han var arkitekt, han var digter men hans største passion var dog billedhugning, skulpturer. Det

er da også en skulptur

Tegning af Steffen

der er et af hans mest kendte kunstværk, nemlig den kæmpe marmorstatue David der står og skuer efter Goliat.

Omkring 1500 og 1522 beordrer Pave Julius II Michelangelo til Rom for at bygge et kæmpe gravmonument til ham. Det skal være det største man nogensinde har set og repræsenterer både billedhugningskunsten, malerkunsten, og arkitekturkunsten. Den skulle være tre etager højt bestående af i alt 40 statuer. Hver statue skulle have sit eget præg der gjorde den let at genkende. Michelangelo fik 5 år til at færdiggøre det enorme og overdimensionerede værk.

Men bedst som han var i gang, bliver omkostningerne for store, og hele projektet er aflyst. Michelangelo bliver meget bitter og skuffet, og efterlader blandt andre to slavefigurer ufærdige. Om

han efterlader dem ufærdige fordi han ikke gad at lave dem færdige nu projektet var droppet, eller han

simpelthen syntes de var færdige, vides ikke.

Det helt unikke og fantastiske ved slaverne er, at man virkelig får lov til at opleve og føle hvordan Michelangelo har arbejdet med stenen. Han har også udtalt at han imens han (i lang tid!) går rundt i marmorbruddene for at udvælge blokke til sine skulpturer, vælger de blokke han gør, fordi han kan se figuren for sig inden i blokken.

Det var præcis sådan han arbejdede med slaverne, og det kan man se. Som han selv sagde fjernede han "skallen" langsomt, så figuren til sidst kom frem inde bagved, og man kan se, selvom figuren ikke er færdig, at den er der og man kan se hvad den forestiller. Man færdiggør resten af kroppen med hjernen, og forestiller sig at man bare lige kan gå hen og pille resten af "skallen" af, og så står figuren der i sin helhed.

La Défense
af Sebastian Skovsted

Det var virkelig som at komme til en anden verden. Bilerne med deres veje var gemt væk under byen, eller

byen var bygget over dem. Det hele virkede som en underlig blanding af orden og kaos. På begge sider af den brede akse som forsøgte at holde orden på det hele rejste højhuse sig i en tilsyneladende tilfældig orden. Til siderne og under mig virkede det som om veje, broer og tunneler var flettet ind i hinanden uden nogen form for overordnet sammenhæng.

Her var store træer i plantekasser, kvidrende fugle og ellers - marmor, stål, glas og beton. De få træer med fugle kunne ikke modvirke en følelse af en kold og kunstig verden. Det føltes ikke rigtigt at befinde sig i et niveau over jorden. Her manglede fornemmelsen af at træde på den rigtige jord.

La Défense er Paris' moderne bydel. Planerne om at forlænge den historiske Kongeakse som fandtes mellem Louvre og Triumfbuen opstod allerede i tiden efter første verdenskrig. I 1931 blev der udskrevet en konkurrence om området omkring den nye akse som gik fra Triumfbuen til La Défense. Planerne som aldrig blev realiseret skulle symbolisere den franske tradition for nyskabende arkitektur, design og bygningsteknologi. Interessen blev nu koncentreret ud i området

“La Défense” og væk fra hele området omkring aksen.

Men der skulle gå mere end 25 år før den første bygning stod færdig. I 1958 blev en enorm udstillingshal indviet. Den er formet trekantet med tre ens lodrette facader i glas under en spinkel rundbue i beton. Den blev begyndelsen på dét moderne by-kvarter som i løbet af de følgende årtier skød op i La Défense.

I 1983 udskrev den franske regering en konkurrence om Tête Défense - Hovedet af La Défense. Man ønskede en bygning som kunne markere aksens endepunkt. Vinderprojektet af den danske arkitekt Johan Otto von Spreckelsen viste en ny fortolkning af triumfbuen. En moderne forenklet triumfbue skulle markere aksens stop, men samtidig lade den forsætte videre. Den er opført som en kubus i beton, stål glas og hvid Carrara-marmor. Med en højde på 110 meter er dens “vindue” så stort at Notre Dame kan stå inde i det. Bygningen er blevet et centrum for bydelen og et vartegn for Paris.

I dag virker La Défense næsten færdigbygget. Som et af Europas største forretningsdistrikter og indkøbscentre fyldes den hver dag af

forretningsfolk og handlende. Om aftenen forlades den igen og lægges næsten øde hen. Det har været vanskeligt at få folk til at flytte derud.

La Défense er blevet skabt som en fremtidsvision. Men er den stadig et billede på fremtiden? Som eksperiment er den interessant og fungerer umiddelbart. Men som model for et fremtidsforsvarlig forretningsdistrikt mener jeg ikke den er bæredygtig. Den mangler liv efter kontorernes lukketid. Det liv som boliger og dermed mennesker giver. Hvis folk skal bo i et moderne forretningskvarter, må det være menneskevenligt.

Det er La Défense ikke. Det mangler grønne park-områder og en fornemmelse af at være nede i det oprindelige gadeplan.

Tegning af Steffen

Rafael
af Solveig Hougaard Andreassen

Rafaello Santi fødtes d. 6 april 1483 i Urbino, som søn af maleren Giovanni Santi og Rafael studerede i en tidlig alder sin fars malerkunster.

Tegning af Steffen

Som ung er Rafael en meget følsom og begavet fyr, der allerede har stor lidenskab for kunstmaleri. Rafaels

malerlærer, efter sin fader, bliver den dygtige maler Perugino.

Som 21 årig tager han til Firenze, for at studere Leonardo Da Vinci og Michelangelos arbejder og kompositioner. Han får hurtigt sin hel egen stil, ved at gøre figurer og malerier mere simple, rolige og naturalistiske. Efter nøje studier, begynder Rafael også hurtigt at forbedre og kopiere deres kompositioner og teknikker.

Rafael bliver hurtigt en så anderkendt maler, at han kan udnytte sin betaling for arbejdet. I 1514 er hans kulturelle magt i Vatikanet meget stor og han tilbydes at blive arkitekt bag ombygningen af Sankt Peters Kirken.

Det der er kendetegnende for Rafaels arbejdsmetoder, er hans evne til at få geometrien og perspektivet frem i malerierne. Han lægger ligeledes stor vægt på kontrasterne mellem lys og mørke, og frembringer derved perspektivet i billedet, der gør figurerne levende. Hans evne til dette overgik alles på denne tid, selv Leonardo Da Vinci og Michelangelos. Rafael benyttede ligeledes de geometriske former som cirkler, trekantede og kvadrater i sine kompo-

sitioner, for at give figurerne i billedet en helhed.

Han var god til at skabe helhed i billeder med mange figurer, eller omvendt, at få få figurer til at ligne mange. Han skabte alle figurer harmoniske, med mange forskellige forbindelser til hinanden geometrisk. Det er disse forbindelser der giver en hvis spænding mellem figurerne, hvilket skaber harmonien. Alle disse evner var Rafael den første og eneste til at beside i renæssancen.

Picasso af Steffen Skovmand Levring

Picasso regnes af mange for den største kunstner i det 20. århundrede. Men hvorfor? Tiden omkring århundredeskiftet er i mange henseender utrolig spændende. For at få et større indblik i Picassos kunst er det derfor nødvendigt at kigge tilbage.

Hen imod slutningen af 1800-tallet skete der store forandringer og nyskabelser i malerkunsten. Langsomt kom der nye værdier i billederne. Fotografiapparatet kom til, så maleriet kunne ikke udvikles længere i den retning. Man måtte

søge nye veje, så datidens malere begyndte at løsrive sig fra det fastlåste motiv. Billedet var ikke længere et vindue til virkeligheden, som førhen, men sin egen virkelighed. Langsomt forsvandt perspektivet også og det kunne på overfladen godt minde om et tilbageskridt for kunsten, hvorfor mange blev forargede. Men det skulle udvikle sig til en genfødsel af nye dimensioner.

Midt i det hele stod Pablo Picasso med et meget stort talent. Han blev født i Spanien i 1881 og allerede som 14-årig viste han stor indleven og menneskelig forståelse i sine malerier. Han var meget inspireret af de store mestre som havde revolutioneret malerkunsten og stod ikke i vejen for at låne af dem. Men han udviklede sig og byggede videre på fundamentet. Således forenkede han også sine malerier. Med få streger mente han at kunne sige mere end det mest naturalistiske billede. Og den grundtanke, at der ligger mere bag end det øjet ser, har hele tiden været til stede hos ham.

Picasso var meget eksperimenterende. I hans såkaldte blå periode malede han elendighed med den kolde blå farve. Men han udviklede sig og farven gik over i rosa, mens

motiverne blev cirkusfolk. Det førte ham til afrikanske masker som gav et større udtryk. I 1907 begyndte han samarbejdet med Georges Braque. De eksperimenterede med collage og udviklede kubismen. I den lå at det var mere sandt at afbilde en genstand fra alle sider på en todimensionel flade, end at skabe en falsk dybde. Efter en del år gik de hver til sit. Braque fortsatte i samme baner, mens Picasso gik andre veje.

Han malede det han så og det der skete i hans liv. Et af hans mest berømte malerier, Guernica fra 1937, er hans oplevelse af fascisternes bombning af den spanske by. Og

mange andre af hans værker bærer meget personlige præg.

Picasso satte mange kunstneriske impulser i gang. Hans streg var yderst raffineret og meget udtryksfuld.

Men hans billeder er meget jordbundne, mange stærkt erotiske og udtrykker

kødets lyster. Derfor virker hans malerier, for mig, ikke særligt åndeligt bevidste.

Picassos værker er ikke specielt skønne. Nogle af dem finder jeg endda lidt afskyelige. Men det er uvæsentligt. Det afgørende er lagene der ligger bag.

LÆSERNES FORUM

Eurytmi i det 21. Århundrede

af Michala Gylling

En kold onsdag aften i april på vej til eurytmiforestilling på Vidarskolen. Kort før otte parkerer jeg min bil på en næsten tom parkeringsplads. I gården holder heller ingen biler. Er forestillingen mon aflyst? I salens entre står en lille gruppe mennesker og venter. De kigger gentagne gange mod gården. Er vi de eneste som i aften skal give publikums feedback til en turnerende gruppe fra England?

Døren til salen bliver åbnet. Vi går ind og tager plads på de forreste rækker. Der er stille i salen. Forrest på scenen til højre sidder cellisten parat til at begynde. Klokkeren er over otte. Alligevel kigger flere af os bagud mod den tomme døråbning i håb om at flere dukker op.

Egentlig kan jeg godt forstå at folk ikke gider at komme til en eurytmiforestilling. Jeg har heller ikke taget venner med fordi jeg frygter at de skal kede sig og finde det underligt.

Oprette skikkelser med alvorlige, stirrende ansigter, ikklædt lange kjoler med et tyndt stykke stof over armene der med front mod publikum bevæger sig bølgende rundt på scenen alt i mens de svinger og vifter med armene. Bevægelserne akkompagneres af et klassisk musikstykke, oftest på klaver, eller en person der står i udkanten af scenen og messer et digt, langsomt og patetisk. Scenerummet er neutralt, uden rekvisitter, med blå forhæng der ændres i nuancer af belysningen. Klappen efter hvert stykke, og de optrædende svæver sidelæns ind på scenen med udbredte arme, løber frem, bøjer sig og svæver sidelæns ud igen. Pause, mens kjolen skiftes ud med en i en anden farve, samme snit. Når eurytmister strømmene bevæger sig rundt på scenen, stirrer de i det fjerne over publikums hoveder; aldrig ser de på hinanden, aldrig rører de ved hinanden, og på en eller anden måde synes kroppen kun at eksistere fra navlen og op. Sådan kan man med en lidt skrap pen beskrive en "traditionel" eurytmiforestilling, både i

dag og for tyve år siden, ja måske helt fra eurytmiens begyndelse. Der er undtagelser, og man kan være heldig at de monotone bevægelser brydes af en eurytmist med en særlig udstråling og kraft i bevægelsen, som med sine bevægelser fylder rummet, skaber opmærksomhed, og virkelig synes at sige noget, fx. Karina Schmidt der var på Vidarskolen med sit Dornach ensemble tidligere på året.

I aften ser det dog ud som om vi kan forvente os nået andet end en "traditionel" eurytmiforestilling. Vi skal se Moving Word Theatre fra England, med deres forestilling "EnVision". I venstre side af scenen står en høj metalplade med ujævn overflade, og i højre side hænger et stort lærred. To kvinder kommer gående ind på scenen, stiller sig med ryggen til hinanden og siden til publikum. De har bluser i løstvævet stof i forskellige farvenuancer ud over lange kjoler i samme stof. Kjolerens nederste kant er tung, så stoffet former sig med bevægelsen og til tider får kjolen til at ligne vide bukser. Deres rygge er bare. De traditionelle eurytmisko er skiftet ud med såler på fodballerne holdt fast af sandallignende remme.

Cellisten spiller, og kvinderne strækker længselsfuldt armene frem i en langsom rolig bevægelse væk fra hinanden. Den rolige begyndelse skifter til en mere bevæget dans. Benjamin Britten's 3. Cello suite får udtryk gennem eurytmisternes bevægede kroppe. Stille klemte toner smyger sig gennem armene op af deres kroppe, fyldige toner får udtryk i større, friere bevægelser. Toner der klimpes ses som klare former i en blomstrende hånd. Hele kroppen bliver til musik i et udtryk lige så varieret som celloens toner. Motivernes drilske leg med hinanden spejler sig lige så drilsk i de to kvinders ansigter og kroppe. Smerte og afmægtighed får udtryk i kroppen der giver sig hen langs gulvet mens benene "synger" ud i rummet. Pludselig kommer en del hvor jeg genkender bevægelserne fra den "traditionelle" eurytmi, men nu fremtræder disse bevægelser som en farve blandt mange, og ansigterne som en naturlig del af menneskekikkelsen. De to eurytmister oprettholder ikke kun kontakten med hinanden som en viden om hvor den anden er, eller en anelse gennem øjenkrogen, sådan som man ofte ser det i eurytmien. De vender sig mod hinanden, ser på hinanden, og bruger blikket og ansigtet som et

udtryk. De lader hænderne mødes i berøring, og på et tidspunkt lægger den ene sig på den andens fremoverbøjede ryg. Første del slutter ved at de to kvinder synes at gå ind i den verden der er bag den bulede metalplade.

I anden del spilles Brittens 3. Cello suite igen. Mange af eurytmisternes bevægelser gentages, men der er også nye bevægelser. Af og til stopper performerne op og taler. På lærredet ser vi et flow af både stille og bevægede billeder: Landskaber, Babelstårnet, vandfald, en flod, detaljer af anatomiske skitser af Leonardo Da Vinci, scener fra London. Ordene og billederne giver en helt ny dimension til musikken. Herom står i programmet:

“Dette tilføjede nye lag af mening til vores gobelin [tapestry]. På den måde har vi stræbt efter ikke blot at gøre cellosonaten synlig i bevægelse, men at erfare den i sammenhæng med vores individuelle livsforløb og udviklingen af menneskeheden som helhed.”

For et øje der er vant til at se moderne dans, er forestillingen måske ikke så banebrydende, men for et øje der er vant til ”traditionel” eurytmi, er den dejlig forfriskende.

Den giver en oplevelse af en lang fordybelsesproces der har fået et helt eget og originalt udtryk. Jeg forlader forestillingen fyldt af ny energi. Jeg tænker, ”ja sådan kan man bringe eurytmien ind i det 21. Århundrede”, og jeg ønsker at jeg havde taget mine venner med. Hvis I vil opleve smuk, anderledes, og spændende eurytmi, så glem ikke at holde øje med hvornår Moving Word Theatre gæster landet igen.

Koncertbesøg fra Rudolf Steiner Skolen i Berlin

Mandag den 18.6. kl.19.30 er der offentlig koncert med et tysk overskoleorkester på 75 elever. Det er dygtige folk, bl.a. Anono Gokieli fra 12.klasse, som har vundet priser ved internationale klaverkonkurrencer, og Johanne Fournes, også fra 12.klasse, som er elev ved Thomas Tomaszewski, koncertmester for operaen i Berlin. De tager, ligesom vi plejer, på en koncertturné, og denne gang går turen forbi os. Så vi håber, at rigtig mange vil komme og gøre det til en festlig aften. Vores elever får mulighed for at se dem om tirsdagen den 19.6.

Skolesommerferie

Af Hanne Damkjær
Forældre i børnehaveklassen

Sommerferien er dejlig lang for de kære skolebørn, og forhåbentlig bringer den sol og varme. For de kære forældre derimod ser det knapt så lyst ud. Hvordan pokker får man som forældre sine årlige 5 ugers ferie til at dække de 7-8 ugers sommerferie som Vidar Skolen afholder, for slet ikke at tale om de øvrige skoleferier?

Børnene har uden tvivl brug for de ferier, men det løser stadig ikke forældrenes situation. Hvor skal børnene være når skolen er lukket og forældrene på arbejde?
I skrivende stund ville jeg ønske at jeg var skolelærer, så var problemet løst. Det er jeg bare ikke. Den skæbne deler mange forældre med mig. Så spørgsmålet er: Hvad gør forældrene i denne situation? 7-8 ugers skolesommerferie og ingen fritidsordning!!!!!!

Det jeg appellerer til er at Vidar Skolen er lidt mere på forkant med skoleferierne. Her tænker jeg på kommunernes koloni og idrætstilbud m.m. Det var da et rent held at disse tilbud kom mig for øre!! Jeg synes

også I skulle informere de nye forældre om at Vidar Skolens fritidsordning er lukket i skoleferierne, modsat de kommunale skolers fritidsordninger der jo har åbent året rundt.

I princippet forstår jeg godt Vidar skolen idealistiske holdning til børns liv. Det er jo immervæk grunden til at jeg har valgt jeres skole. Problemet er bare at resten af verden, læs arbejdsmarkedet, ikke tager hensyn til hverken børns eller forældres behov.

Så hvad er Vidar Skolens råd til den kommende lange sommerferie?
Personligt har jeg p.t. 4 uger i sommerens forløb hvor jeg endnu ikke aner hvad der skal blive af mit barn. Jeg tager hjertens gerne imod gode råd.

Mange venlige hilsener
Hanne Damkjær
<HANNE.DAMKJAER@proffcom.dk>

Skolegården under forvandling

Af Michala Gylling

Skolegårdsudvalget der består af
Frank Jensen, Signe Vestergård, Bo

Madsen og Jan Justesen, har i længere tid arbejdet på ideplanet med hvordan vi kan få en bedre og mere sikker skolegård. Hvem der i den senere tid har sat fødderne i skolegården, har set at ideerne nu er ved at blive til virkelighed. Med hjælp fra forældrene fra 1., 2. og 3. klasse har skolegården fået en lille birkelund hvor børnene kan løbe ind og ud mellem træerne, en afskærmende bøgehæk og der er påbegyndt et større gravearbejde.

"Skolegården skal være grønnere og mere spændende," fortæller Signe Vestergård.

"Der skal være små stilleområder med bænke hvor de store børn kan sidde og snakke og sole sig, og for de mindre har vi planer om et klatre-net og stubbe til at lege jorden er giftig" Signe Vestergård fortæller også om en lille havesti med buske, og at forbedringen af skolegården er et langtidsprojekt hvor mange flere ideer bare venter på at aktive forældre giver deres arbejdskraft. Efter sommerferien arrangerer skolegårdsudvalget flere arbejds-lørdage, og forældre til børn fra de større klasser er selvfølgelig også velkomne til at deltage. Datoerne for arbejds-lørdagen vil blive annonceret her i bladet.

Basarnyt

Kære forældre,
Denne side vil fremover være et fast indslag i Vidar Nyt. Idéen er at forældre og lærere her på siden kan annoncere værkstedsdage på skolen, kurser, fortælle om arbejdet i de grupper der allerede er i gang i forbindelse med den kommende julebasar. Vi håber meget i år igen at kunne præstere et lige så flot resultat som sidste år hvor totalomsætningen på basaren på ca. 170.000 kr. og et reelt overskud på 100.000 kr. til skolens byggefond.

Skolen har fine faciliteter til mange typer håndværk. Har du en god idé og vil du være ansvarlig for en aktivitet, men mangler nogle at gøre det med, - så meddel det via denne side.

Vi er et par forældre der har lyst til at lave ting i træ, - men vi mangler nogen med faglig kunnen, der vil vise os vej! Er du interesseret? Kontakt Henriette på tlf. 38 86 08 56.

HUSK at alle klasser skal vælge 2 A-ledere inden sommerferien. A-lederne fungerer som bindeled mellem klassen og basarudvalget. Navnene på de valgte A-ledere skal meddeles klasselæreren.

Smuk håndværksbod til julebasaren

Af Christine Malone og Ulla Bechsgaard, forældre i tredje klasse

Samtidig med at sommeren nærmer sig, er forældrene i tredje klasse i fuld gang med at forberede julestuen, som er et af Vidarskolens højdepunkter i den mørke vintertid. Holdningen hos forældrene er den, at basaren skal signalere kvalitet, og at det, vi sælger, skal være smukt forarbejdet og af gode materialer.

Tredje klasse ser frem til at koordinere arbejdet med håndværksboden, som traditionelt er en bod, som forældre fra hele skolen bidrager til. Allerede nu har vi valgt nogle koordinatore og projektledere for håndværksboden, så I forældre, som har ideer og planer til boden, ved, hvem I kan henvende jer til.

Julebasaren og ikke mindst forberedelserne til den skal være en givende oplevelse for forældrene – en mulighed for at få nye kunstneriske færdigheder og møde andre forældre på en anderledes måde. Nogle forældre i tredje klasse synes visse priser var høje i fjor – andre mener, at der var for meget fokus på penge.

“Men basaren er forældrenes, og de bestemmer”, siger Bo Madsen, som er lærer i tredje klasse:

“Vi kunne hæve skolepengene med 300 kroner om året pr. barn, så ville vi få de samme penge ind. Men vi laver ikke julebasaren af profit-hensyn. Det er ikke noget, skolen vil. Basaren er med til at gøre Vidarskolen til det, den er. Men det er forældrene selv, der bestemmer.”

Her følger en oversigt over koordinatore. Flere steder mangler navne, så meld jer også gerne fra andre klasser. I kan henvende jer om alle forhold ang. håndværksboden til de to projektledere Christine: 3315 5241 og Ulla: 3966 6596 / mobil 2424 2471 ube@lederne.dk

Keramik: For eksempel julestjerner i porcelæn. Der vil blive lavet et kursus, som omtales nærmere i VidarNyt.

Kontaktperson Marie: 3254 9912

Blomsterdekorationer: Vi har en forældre i kredsen, som er uddannet blomsterdekoratør. Vi vil samle en gruppe, som laver forskellige dekorationer. Vi hører gerne fra forældre, som kan bidrage med råmaterialer. Kontaktperson [mangler, red.]

Dukker: Stådukker, krammedukker, gemmedukker. Endnu ingen aftale om kursus. Det undersøges nærmere.

Kontaktperson Helle: 3976 0095

Papir: Origami, fugleuro, tranparanter, foldede og malede lysseskåle etc.

Kontaktperson [mangler, red.]

Strikkede ting: krammedyr, uldsokker, huer, trøjer, vanter
Kontaktperson: Formentlig ikke nødvendig

Sygruppen: Sjaler og andre syede ting. Der gennemføres ikke undervisning, men grupper samles løbende på skolen. Flere kan være med.

Konaktpersoner

Henriette: 3886 0858

Trægruppen: Sværd og skjolde til Kong Arthur bod; trædyr, fuglekasser etc.

Der gennemføres ikke undervisning.

Kontaktperson Jesper: 4818 0050

Hånddyppede og håndstøbte lys: Tredje klasse vil i fjerde klasse dyppe lys. Vi hører gerne fra forældre, der ved noget om at støbe lys.

Kontaktperson [mangler, red.]

Filt: Sutsko, grydelapper med broderi, huer og hatte

Kontaktperson [mangler, red.]

Silketørklæder: Der vil blive sat en eller to lørdage af til at lave tørklæder. Håndarbejds lærer Anne Hedegaard vil være behjælpelig.

Hvornår det bliver. Læs nærmere i VidarNyt.

Kontaktperson Christine: 3315 5241

Småting: Julelysholdere, postkort, til- og frakort, flette julehjerter og andet julepynt. Hårspænder med blomster.

Vi overvejer at lave en særlig bod med billige, smukke ting, hvor kun børn må købe. Priserne vil her være særligt lave, og børnene kan på den måde få købt julegaver til familien.

Kontaktperson [mangler, red.]

Markedsplads: Vi vil gerne udnytte skolegården mere til basaren. Der er planer om en Kong Arthur bod, hvor vi sælger kapper og sværd. Men vi hører gerne fra forældre, som evt. vil have ansvar for at bygge en overdækket bod eller tænde og overvåge brændende træstammer.

Kontaktperson [mangler, red.]

Fredagscafé

Af Kristine Monicha Jensen

Et forum for forældre til børn i de små klasser!

Den kommende 3. kl.s forældrepræsentanter vil gerne invitere til fredagscafé den første fredag i måneden klokken 14.30-16.30. Vi begynder efter sommerferien og annoncerer den første dato, samt sted, her i Vidarnyt.

Formålet er at skabe et forum hvor vi forældre, primært med børn i 1., 2., 3. og 4. kl., kan udveksle erfaringer, frustrationer, glæder og mirakler. Men også tøj, violiner og andet godt. Forslag, ændringer eller andet modtages med glæde af Kristine tlf. 35 82 12 55, Monicha@image.dk.

Vi sørger for te og kage. God sommer vi ses i fredagscaféen.

Kærlig hilsen Annette, Elisabeth, Jeanette, Kristine og Lene.

VidarNyts logo

Efter en del eksperimenteren med VidarNyts logo, har vi nu besluttet at bruge logoet sådan som Lisa Marie Frost har udviklet det i første omgang.

Lisa Marie Frost er kommende forældre på skolen med børn der nu er fem, tre og nul år. Hun er uddan-

net grafiker fra Danmarks Design Skole i 1992 og har nu egen virksomhed hvor hun designer logoer, brochurer, plakater, visitkort og brevpapir. Lisa Marie Frost kan træffes på tlf. 26 24 13 02.

Red.

Til Vidar Skolens forældre

Jeg vil benytte lejligheden til rigtig hjerteligt at takke alle de lærere, elever og forældre der bidrog til den store udstilling i Øksnehallen. Her tænker jeg både på det store praktiske, frivillige arbejde som I har ydet, og på de mange økonomiske midler som er strømmet ind i «Foreningen for Uddannelseskunst» der stod som arrangør. Her skal lyde en særlig tak til Skoleforeningen, der gav et meget stort bidrag (50.000 kr) på et afgørende, kritisk tidspunkt ca. 3 uger før udstillingen. Her ser man betydningen af at en Rudolf Steiner skole har en skoleforening, der kan gå ud over friskolelovens rammer.

Hjertelig TAK til alle der gjorde det muligt.

På foreningens vegne
Søren Toft.

... og husk at «det vigtigste sker fra mund til øre».

Regnskab for Udstillingen
 „Barndommen genudsendes ikke“
 31 .maj- 4.juni 2000 I Øksnehallen i København

Udgifter:

1	Leje af Øksnehallen	112.500
2	Teknisk bistand derfra (OS)	336.444
3	Brochure, Plakat, jubilæumsskriftskrift (JF)	200.330
4	Presse (JB)	66.738
5	Administration og rejser (ST) (Skolerne betaler normalt rejser for elever og lærere)	30.038
6	Regnskab og revision	6.000
7	Materialer og transport af ting (OS)	55.668
8	Konferencer (IS)	3.524
		<u>811.241</u>

Indtægter:

10	Fonde, sponsorer, bidrag	72.977
12	Medlemsbidrag fra skolerne (50 kr/elev) og fra udstillere	215.150
13	Entré i Øksnehallen	263.198
14	Personlige støttemedlemmer	32.500
16	Salg af skriftet på udstilling	21.780
17	Øvrigt salg af skriftet og sponsorer af det	118.338
18	A contobeløb fra skolerne (100 kr/elev)	181.100
	50% tilbagebetalt	90.550
	Netto underskudsdækning fra skolerne (50 kr/elev)	90.550
		<u>814.493</u>
	Resultat (formue)	<u>3.252</u>

OPLSAGSTAVLE

Redaktionsmedarbejder søges
VidarNyts redaktion søger forældre til forskellige praktiske og journalistiske opgaver.

Vi vil gerne have en person der vil være med til at holde kontakten med forældrene. Arbejdet er frivilligt, og hvor meget og hvad du ønsker at gøre er også op til dig. Hvis du er interesseret, ring til Martine (39 66 18 48) eller Michala (38 28 44 68) og lad os snakke om det.

Militærnægter søges

Søges: Vi søger en militærnægter på Vidarskolen, som kunne afløse Thomas, som vi jo har haft meget glæde og fornøjelse af. Kender du en, som ser sig om efter et udstationeringssted så sig, at vi meget gerne vil snakke med ham. Vi er meget fleksible med at danne et job, som vil passe til ansøgeren - det kunne evt. være en kombination af at hjælpe mig og være i legestuen om eftermiddagen.

Venlig hilsen Peter pedel

Violiner Sælges

Sælges: 2 violiner, str. 3/4
pris: 3500 pr stk.
Vivi 3929 4925

Velholdt bratsch til salg

Karl Höfner, 3/3 14 tommer.
Sælges med bue, Willy Wolf „forte secondo“ hagestøtte, velholdt, foret violinkasse og finstemmere på alle fire strenge.

Pris: 5000 kr.

Henvendelse: Nebelong Henningsen, Tlf.: 39 76 20 01
(bedst efter kl. 18.00).

Bolig søges

Haves: 2 dejlige, små piger, mand og hus i England
Ønskes: At flytte til Danmark igen efter 8 år ude.

Kan du hjælpe?

Vi søger 2-24 måneders fremleje i København fra Juli 2001
Kontakt Helle eller John på tlf.nr. 0044-(0)1342-822551
eller e-mail:
john4smith@yahoo.co.uk

Glemte tøj

På skolens kontor ligger årets høst af glemte tøj. Savner I eller jeres børn noget, så hent det venligst inden sommerferien. Resten bliver givet bort eller smidt ud.

Morgensange

Juni

(uge)

- 23 I al sin glans
- 24 Sommer kom igen til landet
- 25 Du danske sommer jeg elsker dig

Tandplejevagtordning i sommerferien:

For unge med bopæl i Københavns kommune:

Tandklinikken Brønshøjvej 17

tlf. 38 60 11 66

Akut udenfor åbningstiden: Tandlægevagten Oslo Plads 14

tlf. 35 38 02 51

For unge med bopæl i Gentofte kommune:

Centralklinikken Hellerupvej 5

tlf. 39 62 46 29

Akut udenfor åbningstiden: Tandlægevagten Oslo Plads 14

tlf. 35 38 02 51

Juni

Lør. den 2. - tir. d. 5.

Lør. den 9.

Søn. den 10.

Tor. den 21.

Lør. den 16. - kl. 10.00-14.00

Fre. den 22.

Lør. den 23.

Lør. den 23. - ons. den 8. aug.

(alle angivne ferie- og fridage er inklusive)

Kalender

(Hvis adresse ikke er angivet, foregår arrangementet på Vidar Skolen)

Pinseferie

Skovtur 5. klasse

Skovtur 4. klasse

Karamelkast *

Sommerfest

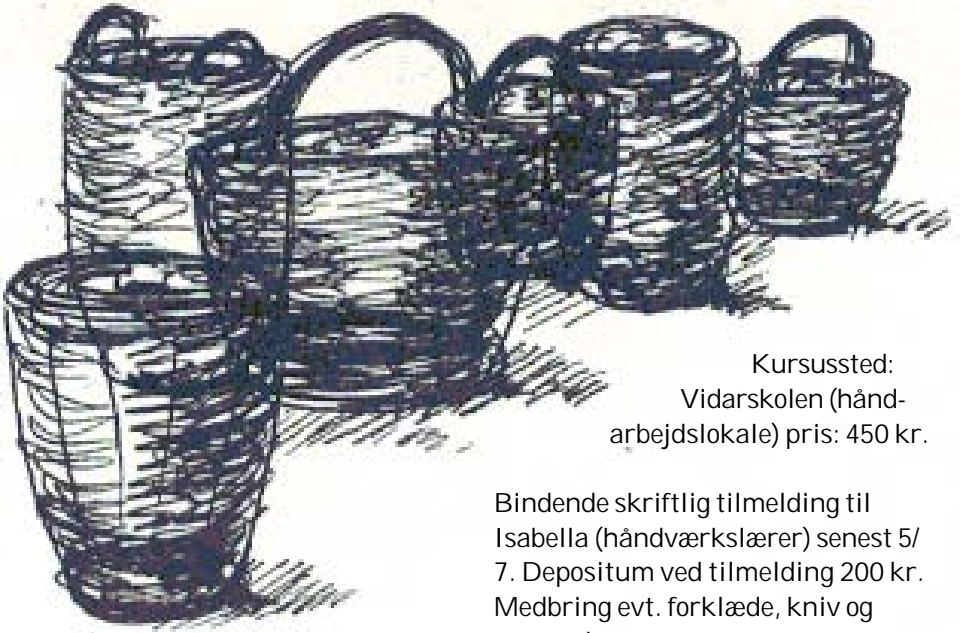
Afslutnings fest for skolens elever **

Arbejdsdag 4. klasse

Sommerferie

* 12. klasse. Kun for skolens elever

** (Legestuerne har lukket denne dag)

Kursussted:
Vidarskolen (hånd-
arbejdslokale) pris: 450 kr.

Kursus i kurvefletning

Lørdag/Søndag 28+29 Juli 2001 kl. 9-16.

Du kan flette små eller store, runde eller ovale kurve i pil. Du designer din egen kurv mht. form, størrelse og fletteteknik. Gennem arbejdsprocessen præsenteres de grundlæggende teknikker i pileflet. Du vil også få kendskab til behandling af pil. Kurset kan følges af både øvede og nybegyndere.

Bindende skriftlig tilmelding til Isabella (håndværkslærer) senest 5/7. Depositum ved tilmelding 200 kr. Medbring evt. forklæde, kniv og rosensaks.

Isabella Carlander
Nebbegårdsbakken 45
2400 København NV
Tlf: 3860 3882

Har nogen gamle dynebetræk/lagner/ evt. store håndklæder man vil kassere, så kan vi bruge dem i kurvefletning til "pileindpakning".

Henv. Isabella Carlander, Vidarskolens håndværkslærer.

Vidar Skolen

Rudolf Steiner Skolen i Gentofte

Brogårdsvej 61, 2820 Gentofte

Tlf.: 39 65 71 18, mellem kl. 8.30 og 11.30 Fax: 39 65 50 22

e-mail: kontor@vidarskolen.dk

Skoleforening: Michael Brinch 3956 2760

Skolebestyrelse: Patrick Howaldt 4542 4304

Tillidsråd: Anker Meier-Nielsen 4495 8907

Legestue, 1. og 2. kl., 39 65 38 54

Lærerværelset: 39 65 10 62

Legestue, 3. og 4. kl., 39 65 71 39

Skolebladets girokonto: 55 22 420

Vidar *Nyt*

Skolebladets redaktion:

Bjørn Schmidt, 8. klasselærer

Tlf.: 33 21 44 15

Claus Dahl, overskolelærer

Tlf.: 35 42 49 95

Martine Rohde, forældre i 5. klasse

Tlf.: 39 66 18 48

Michala Gylling, forældre i 2. klasse

Tlf.: 38 28 44 68

Layout: Jean-Paul Bardou, forældre i 2. klasse

Tlf.: 38 80 82 12

Martine Rohde, forældre i 5. klasse

Tlf.: 39 66 18 48

e-mail:

skoleblad@vidarskolen.dk

Deadline

Indlæg til næste nummer af VidarNyt skal være redaktionen i hænde senest den
Tirsdag den 21. august 2001, kl. 12.00

Annoncering

Format

Pris:

1/1 side: H = 15,8 cm x B = 12,0 cm

300 kr.

1/2 side: H = 7,7 cm x B = 12,5 cm

150 kr.

1/4 side: H = 7,7 cm x B = 6,0 cm

80 kr.

Annoncen afleveres/sendes til redaktionen som pæn, skarp fotokopi, reprojekti eller på diskette.